

54/25. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY

Luxembourg, 2025. április 29.

A Bíróság C-453/23. sz. ügyben hozott ítélete | Prezydent Miasta Mielca

Állami támogatások: a Bíróság pontosítja azokat a körülményeket, amelyek esetén az uniós jog megtilthatja az adómentességeket

Lengyelországban egy vállalkozástól azzal az indokkal tagadták meg az arra az esetre előírt ingatlanadó-mentességet, ha a földterület vasúti fuvarozók rendelkezésére bocsátott vasúti infrastruktúrával rendelkezik, hogy ezen adómentesség biztosítása sérti az állami támogatásokra vonatkozó uniós jogot. A lengyel legfelsőbb közigazgatási bíróság ezzel kapcsolatban fordult a Bírósághoz. A Bíróság álláspontja szerint a lengyel törvényben foglalthoz hasonló, általános és elvont adómentesség főszabály szerint nem minősül állami támogatásnak, mivel nem biztosít szelektív előnyt. Nem tűnik úgy, hogy ezen adómentesség a kedvezményezett vállalkozások vagy tevékenységeik sajátos jellemzőihez kapcsolódik, vagy nyilvánvalóan hátrányosan megkülönböztető rendszer részét képezi. Semleges kritériumon alapul, és különböző szereplőkre vonatkozik, ideértve a különböző méretű és a különböző ágazatokban működő vállalkozásokat, valamint a nem gazdálkodó szervezeteket is. Ezen túlmenően kettős, költségvetési és környezetvédelmi célt követ. Mindazonáltal a nemzeti bíróság feladata annak értékelése, hogy a szóban forgó adómentességi rendszer állami támogatásnak minősül-e, vagy sem.

Egy lengyel vállalkozás, amely a földterületein magántulajdonú szárnyvonalakkal és mellékvágányokkal rendelkezik, ingatlanadó-mentességben kívánt részesülni, és ezért úgy döntött, hogy azokat egy vasúti fuvarozó rendelkezésére bocsátja. E célból az illetékes hatóságtól olyan adójogi állásfoglalást kért, amely megerősíti az ezen adómentességre való jogosultságát.

Bár a vállalkozás teljesítette a lengyel jog által előírt valamennyi feltételt, megtagadták tőle az adómentességet azzal az indokkal, hogy az uniós jog szerint az jogellenes állami támogatásnak minősül, mivel nem jelentették be előzetesen a Bizottságnak.

A vállalkozás a lengyel bíróságok előtt vitatja az adómentesség megtagadását. Mivel a lengyel legfelsőbb közigazgatási bíróság bizonytalan volt abban, hogy ez az ingatlanadó-mentesség az uniós jog¹ értelmében állami támogatásnak minősülhet-e, a Bírósághoz fordult. Azt kívánja megtudni, hogy ez az adómentesség szelektív előnyt biztosít-e a kedvezményezettjeinek, és torzítna-e a versenyt, vagy azzal fenyeget-e.

A Bíróság szerint **a szóban forgó ingatlanadó-mentesség nem biztosít szelektív előnyt, és ezért feltehetőleg nem minősül állami támogatásnak. Mindazonáltal a nemzeti bíróság feladata, hogy e tekintetben végleges döntést hozzon.**

Elemzésében a Bíróság abból a feltételezésből indul ki, hogy az ingatlanadóra vonatkozó, a lengyel jog által előírt szabályozás minősül annak a „normál” adórendszernek, amelyre tekintettel az adómentesség esetleges szelektivitását értékelni kell. Ez a rendszer valamennyi ingatlan-tulajdonosra vagy -birtokosra alkalmazandó, és meghatározza az ingatlanadó alkotóelemeit, így a szóban forgó adómentességet is.

Márpedig az olyan, közvetlen adó alóli, **általános és elvont adómentesség**, mint amelyet a lengyel törvény állapít meg, **főszabály szerint nem tekinthető állami támogatásnak.** Mivel ugyanis vélelmezetten az a „normál”

adórendszer velejárója, főszabály szerint nem biztosít szelektív előnyt.

Létezik azonban két olyan helyzet, amikor az ilyen adómentesség szelektív lehet. Egyrészt akkor, ha e mentesség olyan adórendszer részét képezi, amelyet nyilvánvalóan hátrányosan megkülönböztető paraméterek alapján alakítottak ki. Másrészt pedig akkor, ha a releváns szabályozás által az ezen adómentességben való részesüléshez meghatározott feltételek a kedvezményezett vállalkozások egyetlen kategóriájának egy vagy több sajátos jellemzőjéhez kapcsolódnak, amely elválaszthatatlanul kapcsolódik e vállalkozások vagy tevékenységeik jellegéhez, és ily módon az említett vállalkozások egységes kategóriát alkotnak.

A jelen ügyben az adóalanyok azzal a feltétellel részesülhetnek a szóban forgó adómentességben, hogy többek között a vasúti infrastruktúra részét képező, a vasúti fuvarozók rendelkezésére bocsátott földterülettel rendelkeznek. A nemzeti bíróság által elvégzendő vizsgálat függvényében **úgy tűnik, hogy e feltétel sem jogilag, sem ténylegesen nem kapcsolódik az ezen adómentességben részesülő vállalkozások sajátos jellemzőihez.** Olyan adórendszer részét sem képezi, amelyet nyilvánvalóan hátrányosan megkülönböztető paraméterek alapján alakítottak ki.

Úgy tűnik tehát, hogy ebben az adómentességben a kedvezményezettek olyan heterogén csoportja részesülhet, amely nem gazdasági szereplőket, valamint igen eltérő méretű és eltérő ágazatokban működő vállalkozásokat is magában foglal. **Az a tény, hogy kizárólag az adómentesség feltételeit teljesítő vállalkozások részesülhetnek ebben az adómentességben, önmagában nem elegendő ahhoz, hogy azt szelektívnek lehessen tekinteni.**

Ezenkívül a fent említett adómentesség nemcsak költségvetési, hanem környezetvédelmi célt is követ, amely a használaton kívüli vasúti pályák rehabilitációját és ezen közlekedési mód használatát ösztönzi. A tagállamok adójogi autonómiájuk keretében a közvetlen adózással jogszerűen követhetnek tisztán költségvetési célokon kívüli más célt vagy célokat, amely vagy amelyek adott esetben együttesen képezik a releváns referenciakeret célját.

Ha azonban a nemzeti bíróság úgy ítéli meg, hogy a szóban forgó adómentesség szelektív előnyt biztosít, akkor ezt követően meg kell vizsgálnia, hogy az általános jellemzői alapján torzítja-e a versenyt, vagy azzal fenyeget-e. E tekintetben a Bíróság hangsúlyozza, hogy főszabály szerint torzítja a versenyfeltételeket, ha valamely vállalkozás mentesül azon költségek alól, amelyeket egy uniós szinten liberalizált gazdasági ágazatban rendes körülmények között meg kellene fizetnie.

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az [ítélet teljes szövege és adott esetben az összefoglalása](#) megtalálható a CURIA honlapon.

Sajtófelelős: Szabó Mónika ☎(+352) 4303 3047

Az ítélet kihirdetésekor készített képfelvételek elérhetők: „[Europe by Satellite](#)” ☎(+32) 2 2964106

Kövesse a híreket!

¹ Az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése.